

ning om Dagen, men jeg ved ikke, om nogle ere der hele Tiden, saa at de virkelige ere Skoleelever. Ved Forhandlingen om Højskoleloven her var der forskellige andre Ting, der forlangtes tagne i Betragtning. Man vilde nemlig ind paa at understøtte saadanne, som samtidig med, at de søgte Højskolen, kunde være i Tyendeforhold, idet man mente, at saadanne ikke i Virkeligheden fortjente Understøttelse, og navnlig ikke maatte regnes som Aarselever. Saa vidt jeg ved, er der adskillige af dem, der søge dette Kursus, som passe deres daglige Forretninger, og jeg ved ikke, hvorledes man skal bære sig ad med af Statskassen at give Understøttelse til Ophold paa dette Kursus. Jeg ved heller ikke, hvorledes Kjøbenhavns Magistrat skulde bære sig ad med at fordele Pengene til Ansøgerne. Nu kunde man sige: Man kan jo give Manden, der søger, nogle Penge og lade ham uddele dem til de værdigste, dem, der have været længst paa Kursus'et, ere de fattigste og trænge haardest dertil. Det er muligt, at man kan gaa den Vej, men det er i alt Fald noget, vi hidtil ikke have kendt, og jeg ved ikke, om man vil indføre det ogsaa for andre Kursus her i Landet af lignende Art, som maatte opstaa i Fremtiden. Men da Finansudvalget indskrænker sig til at foreslaa at henvise Andragendet til min Undersøgelse og Overvejelse, kan jeg tage imod Henvisningen. Jeg vil gerne undersøge Sagen og vil ogsaa meget gerne overveje den, hvad jeg for Resten allerede tidligere har gjort, idet Andragendet har foreligget for mig. Jeg havde endda noget Sind til om muligt at imødekomme det, men jeg har ikke kunnet finde nogen Udvej dertil hidtil. Muligt kan jeg, naar jeg nu faar Paalæg om yderligere at undersøge og overveje den, være heldigere med at finde en Udvej, og kan jeg det, skal jeg gerne henvende mig til Rigsdagen om Sagen. Jeg kan altsaa tage imod denne Henvisning.

Hvad det sidste Andragende angaar, det fra Beboerne i Torup Sogn i Viborg Amt, kan jeg indskrænke mig til at henvise til mine Udtalelser i Fjor. Allerede i Fjor kunde jeg have taget imod en Henvisning, om en saadan havde fundet Sted, og jeg kan sige, at jeg staar ganske paa samme Standpunkt i Aar. Naar der nu foreslaas Henvisning og denne bliver vedtagen, skal det være mig en Glæde at efterkomme den og paa næste Aars Finanslov stille Forslag om en mindre Be-

villing til Imødekommen af den Trang, der er til Stede.

Ordføreren (Jens Bush): Jeg ønsker at sige et Par Ord for at takke den ærede Minister, fordi han angaaende det første Andragende mindede mig om noget, som det er min Pligt at hævde her i Tinget paa Udvalgets Vegne, nemlig at naar vi foreslaa at henvise Andragendet fra den omtalte Lærer i Hillerød, er det netop under Forudsætning af, at Skoleraadet gjorde noget. Det er min Fejl, at jeg glemte at sige det. Det er under denne Forudsætning, vi i Finansudvalget have vedtaget at anbefale Sagen. Manden er anbefalet af en bekendt Skolemand, som ogsaa jeg kender en Del til, nemlig Rektor Iversen, ligesom han ogsaa er stærkt anbefalet af Sognepræsten dernede. Jeg vil altsaa her paa Udvalgets Vegne sige, til Støtte for Ministeren, naar han nu skal til at tage fat paa denne Sag, at vi ønske, at ogsaa Skoleraadet skal være med, hvad vi synes, det har en moralsk Forpligtelse til.

Vi have godt set Vanskelighederne ved Sagen med Borup. Derfor have vi ogsaa betænkt os længe paa at tage den op, da heller ikke vi ere klare over, hvorledes Pengene kunne blive uddelte paa den Maade, at man virkelig, som det er Hensigten, hjælper de mindre bemidlede. Nu ville vi haabe, at Ministeren, naar han faar Sagen for sig, vil se at komme til et Resultat, thi det var jo rart nok, at ogsaa mindre bemidlede her inde i Kjøbenhavn kunde faa nogen Oplysning og faa den paa et saadant Grundlag, at vi ogsaa ude paa Landet kunne være glade ved det. Der er jo forskellige Maader at give Oplysning paa. Vi tro, at den netop hos Hr. Borup gives paa en Maade, som vi ogsaa ude paa Landet kunne være glade ved. Om det vil kunne lykkes Ministeren, ved jeg ikke, thi jeg indrømmer, at det er en vanskelig Sag, og hvis Magistraten og andre særlig byinteresserede ikke ville staa ham bi, bliver det ikke let at komme over at faa de 2,000 Kr. uddelt paa den Maade, de burde uddeles.

Rasmus Hansen: Jeg vil blot tillade mig at udtale en Tak til Finansudvalget, fordi det har stillet sig saa velvilligt til det Andragende, som staar under Betænkningens Nr. 34. Jeg vil ligeledes benytte Lejligheden til at udtale en Tak til den højtærede Kultusminister, fordi han saa